

Zsolt 27:7 Halld meg, Uram, hangomat - hívlak! Irgalmazz nekem és hallgass meg engem!

2Tim 2:1 Te annak okáért, én fiam, erősödjél meg a Krisztus Jézusban való kegyelemben;

És amiket tőlem hallottál sok bizonyosság által, azokat bízzad hív emberekre, akik másoknak a tanítására is alkalmasak lesznek. Te azért a munkának terhét hordozzad, mint a Jézus Krisztus jó vitéze. Egy harcos sem elegendik bele az élet dolgaiba; hogy tessék annak, aki őt harcosá avatta. Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd.

Aki munkálkodik, a földművelőnek kell a gyümölcsökben először részesülnie.

Értsd meg amit mondok; adjon azért az Úr neked belátást mindenekben.

Emlékezzél meg, hogy Jézus Krisztus feltámadott a halálból, ki a Dávid magvából való az én evangéliumom szerint: Amelyért, mint egy gonosztevő, szenvedek mind a fogságig; de az Istennek beszéde nincs bilincsbe verve. Annak okáért mindent elszenvedek a választottakért, hogy ők is elnyerjék a Krisztus Jézusban való üdvösséget örök dicsőséggel egyben.

Igaz beszéd ez. Mert ha vele együtt meghaltunk, vele együtt fogunk élni is.

Ha túrunk, vele együtt fogunk uralkodni is: ha megtagadjuk, ő is megtagad minket; Ha hitetlenkedünk, ő hű marad: ő magát meg nem tagadhatja. Óvás a tévtanítók szóharcaitól

Ezekre emlékeztess, kérvén kérve [őket] az Úr színe előtt, hogy ne vitatkozzanak haszontalanul, a hallgatóknak romlására.

1. A hit hallásból van Róm 10:17 Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által.

a. hallás vasárnapján exaudi.

Mindenekelőtt, hadd ejtsek pár szót a hangról és a hallásról.

Hogy anatómiailag fejezzem ki: A hangképzés, hang artikulálás szervei és a hangot fogadó szervek.

Fogjátok látni, hogy mennyire megtervezett a hallás világa!

A hangképző és a halló szervek

Hogy a kettő mennyire összefügg, példa rá a siketek némasága – siketnéma.

Teremtő és tervező tagadó világnézetek millió és millió sebből véreznek. Ilyen a sok millió közül a hangadás, a hallás kialakulására adott mai világnézetes válasz. A

mai természettudományos világot uraló világnézet szerint a mindenség spontán keletkezett. Nincs mögötte tervező személy!

Úgy gondolkodnak, hogy a törvényszerűségek és összefüggések magában az anyagi világban vannak benne és ebből fejlődött ki minden. Nagyon fontos még egyszer hangsúlyoznunk: azt tanítják, hogy semmilyen tervezés, tervező személyiség nem áll a dolgok mögött.

Nos, hát gondoljuk végig most mindezt csupán a hangképző és a hangfelfogó szervek oldaláról!

Készüljünk föl, mert hajmeresztő dolgok tárulnak elénk!

Kezdjük a summás kérdéssel.

Ha minden terv nélkül és véletlenül alakult ki, akkor a kérdés:

Mi fejlődött ki előbb: a hangszálak, vagy a dobhártya?

Próbáljuk meg a tervezés, vagyis teremtés nélküli felfogás alapján rekonstruálni a hallás és hangzás szerveinek a evolúcióját.

Induljunk ki abból, hogy mondjuk előbb fejlődtek ki egy szervezetben a hangszálak. Ezek hangot adtak, de természetesen minden hangicsálás ellenére nem volt még fül, vagyis halló szerve, mely fogadta volna, befogadta volna és főleg a szervezet hasznáéra fölhasználta volna. Ennek ellenére csak zengtek és zúgtak a hangszálak, addig-addig, míg olyannyira ingerelték a test egy pontját, hogy elkezdett kialakulni a fülkagyló, majd a három hallócsontocska, a kalapács üllő és a kengyel és a corti féle szerv, vagy fordítva.

A tervezőtagadók állítják, hogy minden tervezés és logika nélkül alakult ki.

Így tehát a hangképző és a hang fogadó szervek teljesen véletlenül alakultak ki egymástól függetlenül és csak később jött rá a hangszál: Jé hangot adok ki! és a fül: Jé hangot hallok! Kapcsolódjunk már össze, pajtás!

Most hadd ne térjek ki olyan szenzációs anatómiai jelenségre, ami jellemző az emlősökre, - ami élettanilag igen nagy veszélyforrás - hogy ugyanis megkereszteződik a tápcsatorna a légcsatornával! Ez nagyon veszélyes, mert a tüdőbe nem juthat szilárd anyag és vigyázni kell, hogy az étel lenyelésekor zárva legyen az előbb említett kereszteződés. Miért, hogyan alakulhatott ki ez az igazán nem előnyös, baleset- életveszélyes megoldás? Hála a Teremtő tervezőnek, aki tudta, hogy az emberi kommunikációhoz nem lesz elég pár mukkanás és bődülés, hanem egy csodálatos mechanizmust alakított ki.

A tüdőből kiáramló levegővel megrezgetjük a hangszálakat, a hang jön a szájüreg felé és ott a fogba, az ajakba ütköztetve artikulálódik szavakká, beszéddé.

Mert aki mikrofont gyárt, megtervezi a hangszórót is hozzá.

Hogy miért beszélek erről?

Megmondom, miért fontos ez!

Itt van például az imádság, mind egyetemes emberi jelenség.

Még a teremtés tagadók is elfogadják, hogy a világon nem, vagy alig találni olyan primitívtörzset, vagy törzsi emléket, ahol ne találkoznánk az imádsággal, vagy annak valamilyen formájával.

A teremtéstagadó ember flegmán megjegyzi, hogy ez is csak kifejlődött. Az oka az, hogy tudatlan, azért félt az ember és elkezdett Istent gyártani és beszélni hozzá.

Tényleg? Tehát a hangszálak alakították ki a fület?

Mégis igaz lenne az előbbi viccelődésünk?

A hiszékeny ember alkotta az Istent?

Az imádkozó az ima meghallgatót?

Ne butáskodjunk!

Ha van hangszál, kell lennie fülnek is!

Ha van imádkozó, akkor kell lennie ima meghallgatónak.

Miért, mert van Tervező Teremtő, aki nem véletlenül alakította ki a hangszálakat és nem véletlenül alkotta meg a halló füleket minden mai, legfejlettebb sztereó hifi készülék lekörözésével.

Exaudi zsoltára:

Zsolt 27:7 Halld meg, Uram, hangomat - hívlak! Irgalmazz nekem és hallgass meg engem!

Az előző három föltámadás ünnepe utáni vasárnap felszólítást kaptunk.

Jubiláljatok! Énekeljete! Imádkozzatok!

Most Pünkösöd előtt egy héttel fordulat keletkezett. Most nem az Isten szólít föl bennünket. Mosta felkiáltójel Istennek szól!

Halld meg, Uram, hangomat!

Az Isten ima-meghallgató.

Timótheus egy pogány apa és egy zsidó anya gyermeke, aki nagyon fogékony volt a hit dolgaira.

Volt hitbeli hallása, így lehetett Pál munkatársa már fiatalon.

Ugyanakkor nagyon nehéz terepen, Efézusban, a perverz kultuszok városban volt az első szolgálati helye.

Szüksége volt az Istenhez való kiáltásra!

Pál levélben erősíti fiatal munkatársát.

A gyülekezetplántálás ma is csak egy forrásból fakadhat: a kegyelemből.

Nem tanulmányokból, vagy leírt információkból, diplomák megszerzéséből és rutinos gyakorlatból, hanem egyedül kegyelemből.

Jó, kánaáni és sablonosnak tűnő kifejezés, de nincs jobb.

Akinek magyarázni kell a kegyelmet, az nem azt jelenti, hogy ő nem szorul rá, hanem azt, hogy nagyon rossz a belső hallása, az önismerete és a lelkiismerete.

A kegyelem olyan, mint a kenyér. Naponként szükség van rá.

Aki ebből a forrásból táplálkozik, az nem csupán felekezethű egyházfönntartó, nem csupán hagyományörző típus, hanem az, aki a kegyelem érintettsége okán mindenre elszánt lesz az Úr szolgálatában.

A kegyelem élet formáló erő, mely nemcsak kiszabadít a börtönből, hanem aktív munkássá tesz.

Mi is ilyen testvérekkel képzelhetjük el a Pomázi, Budakalászi, és a környező településeken végzendő missziót, gyülekezetplántálás.

A kegyelmet nem lehet félig elfogadni. A szójáték is igazolja, mert azt mondjuk ilyenkor, hogy félkegyelmű!

Teljes határozottság, döntés kell hozzá.

Nemrég elém került Cseri Kálmán volt református lelkész egy írása, mely szentendrei vonatkozású. Mivel ide köt szolgálatom, fölfigyeltem a kis történetre. A Duna partján történt.

Egy apa már bent ült a csónakban és a kislányát próbálta beléptetni a hajóba. A gyermek egyik lába már a csónak peremén volt, a másik még a parton – emlékszik vissza a lelkész. A gyermek elkezdett félni. Nem tudott bízni édesapja erős magabiztos kezében. Egy motorcsónak keltette hullámsor közben megingatta a család vízialkalmatosságát, s így a kislány a vízbe pottyant.

Sokáig és sokszor vagyunk mi, evangélikusok, keresztyének ebben a helyzetben.

Egyik lábbal már az egyház hajójában. Egyik lábbal már tisztséget is vállaltunk.

Egyik lábbal már a szószéken is állunk, vagy az orgonánál ülünk, már csoportot is vezetünk – úgy, hogy nincs kivétel, mindnyájan megítélés alatt vagyunk! – és ha a másikkal is nem lépünk át, jön a zuhanás, az elmerülés.

Hány keresztyén ember élete, hite és bizonyágtevő lendülete halt el azért, mert nem tudott mindkét lábbal belépni az egyház hajójába. Maradt csak félkegyelmű.

Néger lelki ének:

Mért félig Tied a szívem, az életem?

Mért félig, miért csak félig?

Hiszen egészen Teneked adtam, maradék nélkül teljes magam.

Most szívem mégis visszazaragdtam.

Hűtlen az éjtem, s nappalom, könnyörülj rajtam, Jézusom!

Ilyenkor kell a teljes kegyelem, mely több az irgalomnál annyiban, hogy az irgalom leveszi a bilincseket, de a kegyelem már lendületet, is ad a szolgálatra.

Ezt kapta meg Timótheus is.

A legenda tudni véli, hogy Timóteus még sok éven át az efézusi egyház élén állt, de egy napon a Diana-templom szolgálói a baccháns kicsapongó fölvonulások alkalmával agyonverték.

Az Úrhoz kiáltó lélek azonban kegyelmet kap és a kegyelem nem ér véget a mártírhalállal.

Philip James Elliot Ecuadorba küldött amerikai evangéliumi keresztyén hittérítő volt. Négy másik társával együtt a waodani embereket szerették volna megtéríteni.

Repülőjükkel sokáig nem mertek leszállni. Kosarakban ajándékokat élelmet eresztettek alá a folyópartnál. A bennszülöttek egy pár nap múlva reagáltak és az elvett ajándékokat viszonozták saját ajándékukkal.

Ez fölbátorította a misszionáriusokat. Leszálltak. A dzsungelből ki is jött egy bennszülött asszony pár gyermekkel.

Két nap múlva azonban tragédia történt. Vad férfiak fogadták a partraszálló repülőt. Jim Eliotékat megölték, a folyóba dobták a holttesteket. A repülőt erősen megrongálták.

Itt történ kiáltás az Úrhoz. Jim felesége özvegy, a kislánya árva lett. Mély hitűek voltak. Az Úrhoz kiáltottak. Jól tették, mert az Úrhoz kiáltás visszahat a kiáltóra. Ha a bosszú istenéhez fordultak volna, az a bosszúra sarkallta volna őket, vagy legalább is a törvényes elégtételre.

De Elisabeth Eliot az Úrhoz kiáltott, ezért találjuk őt két év múlva egy misszió élén azon a településen, ahol férjét megölték.

Igen van imádság és a bizonyíték éppen az, hogy az Úrhoz kiáltás visszahat a kiáltóra. Ez a legnagyobb Istenbizonyíték.

Az ima meghallgatást talál és nem az emberi logika lép életbe és rendőrkézzé kerülnek és megbűnhődnek a gyilkosok, hanem elindul nemcsak a civilizációjuk, hanem a mennyei polgárságba való fölvételük is.

Elindult a megszelídítés missziója. Nem kérdezték: Hogy történt két évvel ezelőtt a gyilkosság? Nem kérdezték, ki tette?

Mint az Úr Jézus. Nem kért Pétertől beszámolót, hogyan tagadtál meg. Csak egy kérdés volt: szeretsz-e engem.

Ha az Úrhoz kiáltunk segítségért, szabadulásért csoda történik. Nemcsak az a csoda, hogy megsegít, megszabadít, hanem az Isten tovább megy. Megszabadít arra, hogy ne az ösztönös bosszúvágy és elégtétel sóvárgás vegyen rajtunk erőt.

Timótheus számára is itt kezdődött a kegyelem ereje. Ugyan úgy, mint az Isten Fiával. A kereszttel kezdődik a kegyelem.

Ahol ebből a zsoltárból idézett a kiáltó, szenvedő Megváltó:

Zsolt 22:6 Hozzád kiáltottak és megmenekültek; benned bíztak és nem szégyenültek meg.

Isten minden kiáltást meghallgat, csak egyet nem hallgatott meg:

Zsolt 22:2 Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet? Távol van megtartásomtól jajgatásomnak szava. 3 Én Istenem, kiáltok nappal, de nem hallgatsz meg; éjjel is és nincs nyugodalmam.

Ez az egyedüli meg nem hallgatott kiáltás miatt hallgattatik meg azóta a mi kiáltásunk.

Ma már nem elég imádkozni, kiáltani kell.

Egyhete az imádságra kaptunk fölszólítást. Rogate!

Most az imádság egy intenzívebb formáját kell alkalmaznunk. A kiáltást.

Ez olyan fokozás, mint az Úr Jézus fölszólító sorozata:

KérjeteK és kaptok KeresseteK és találtok zörgesseteK és megnyittatik nékteK.

Mi most kiáltsunk, családjunkért. A családban még át nem adott szívű
testvéreinkért. Kiáltsunk gyülekezeteinkért!
Kiáltsunk egy énekkel népünkért:

Uram, jövök hozzád e nemzetért,
a magyar népért könyörgök.
Add, hogy megtaláljon téged,
és megláthasson a problémák között!

Bocsájtss meg vétkeinket!
Gyógyítsd meg sebeinket!
Szent lélek, söpörj végig az országon!
Hozd az ébredést, és a felüdülést!
Hozd a gyógyulást és a szabadulást!